

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izhaja vsa torka in sobota ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekašišču po 8 vin.

Uredništvo in upravnštvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnine pa na upravnštvo „Gorice“. Oglasi se računijo po petim vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Goriški deželni zbor.

Šesta seja.

Navzoči so bili vsi poslanci, ko je deželni glavar v četrtek popoldne otvoril sejo ob 5. uri 15 minut. — Zapisnik zadnje seje se je potrdil, ne da bi se ga bilo čitalo. Nato naznani dež. glavar, da prevzame s 1. januarjem 1905 država sama pobiranje užitnine, kar bode na veliko korist države, kakor tudi dežele, ker bode država pobirala za njo brezplačno deželne doklade ter jih do zadnjega novca dala deželi. Naznanjene so bile tri interpelacije in jeden predlog. Jedno interpelacijo je stavil poslanec Naglos, dve interpelaciji poslanec Štrekelj, predlog bil je stavljen pa od poslanca Lapanje. Lapanja stavlja je namreč samostalen predlog, ki meri na to in sicer, da deželni zbor pripozna potrebno ustanovitve mlekaršne šole v Cerknem, da dá na razpolago dež. odboru 4000 K, katere naj se porabijo za ustanovitev te šole, da naloži deželnemu odboru, da stopi ta v dogovor z vlado ter izposluje od nje v isti namen primerni prispevek, in končno, da stori vse potrebno, da se šola prej ko prej otvori. Naglosova interpelacija naslovljena je na ministra za železnice zaradi nedostatkov prostorov na korninskem kolodvoru, ter zaradi sitnosti, katere proizvaja železniški promet na državni cesti med Korminom in Medejo. Interpelaciji poslanca Štrekličja pa sta bili naslovljeni na naučnega ministra. Prva se bavi z razmerami na tukajšnjem ženskem izobraževališču in ki zahteva ustanovitev paralel na tem zavodu. Druga se pa bavi z razmerami na c. kr. vadišnici, ki ne odgovarja svojem namenu, ampak je po svojem sedanjem bistvu bolj nekak germanizatoričen zavod. Nato se je prešlo k dnevnemu redu.

Poslanec Grča utemeljeval je svoj in svojih tovarišev predlog glede ustanovitve tečajev za pouk o zdravljenju živine po deželi. Predlog se glasi: I. Ustanove se po deželi tečaji za pouk o zdravljenju domače živine. II. Deželni odboru se nalaga, da od visoke c. kr. vlade izposluje večšega živinozdravnika, ki bo poučeval v živinozdravniških tečajih po deželi. III. Deželni odbor se pooblašča, da potrebnim udeležencem podeli pri-

merne podpore iz deželnega zaloga. IV. Uredba tečajev in izvolitev primernih krajev se prepusti deželnemu odboru v dogovoru z visoko c. kr. vlado.

Govornik je utemeljeval svoj predlog približno tako-le:

Visoki zbor! Moj predlog namerava, da naj bi deželni odbor z pomočjo c. kr. vlade ustanovil in vpeljal poučne tečaje po deželi za živinorejce. Kakor smo že imeli v mestu in na deželi poučne tečaje za rokodelce, za mizarje, za čevljarje, pa tudi za poljedelce, posebno za vinorejce — podobno naj bi se vpeljali poučni tečaji za živinorejce. Ta pouk pa naj bi se posebno oziral na bolezni domače živine.

Ker dežela nima potrebnih živinozdravnikov, naj bi deželni odbor naprosil c. kr. vlado, da bi ona odločila za pouk sposobne živinozdravnike. Prav bi bilo, da bi se odredil eden za Furlanijo, eden ali dva pa za slovenski del dežele. Pouk bi morda trajal le v posameznih krajih nekaj dni ali tednov kar mogoče v mnogih občinah na deželi, da bi se pouka moglo udeležiti mnogo živinorejcev.

V nameravane tečaje bi se sprejemali in k pouku povabili sploh vsi živinorejci, posebno mladi gospodarji in odrešeni mladenci. In, da bi k pouku rajši prihajali tudi revni živinorejci, iz tistih daljnih občin, kjer bi ne bilo teh tečajev, naj bi se revnim živinorejcem iz zunanjih občin dala mala odškodnina, kakor se je to že storilo pri pouku vinorejcem.

Kje naj bi se vpeljali nasvetovani tečaji? Ta mesta, te kraje naj odloči deželni odbor v dogovoru z visoko vlado.

Potrebo nasvetovanih tečajev ni težko vteteljiti. Skušnja nas prepričuje, da bolezni ne odnehujejo, temveč se množijo. Živinozdravnikov nimamo razen na sedežih okrajnih glavarstev. Živinozdravec si sam tudi ne ve pomagati. Pouka mu je treba, da vsaj nekoliko spozna bolezni — in ve potem iskati pomoči. Nevednost je povsod draga in pri živinorejcu še posebno.

Država in dežela skrbi za pouk tu in tam, naj ga daje vsaj nekoliko tudi živinorejcu.

Naš deželni zbor je sam pripoznal važnost živinoreje, ko je izdal dva za-

kona v tej zadevi: zakon za pospeševanje živinoreje in zakon o zavarovanju goveje živine.

Veljavo in vseh onih dveh zakonov bomo pa utrdili in podprli, ako vpeljemo nasvetovane poučne tečaje.

Morda bo kedo ugovarjal, da nasvetovani tečaji bi pospeševali mazarstvo „kurfušerijo“. Gospoda moja, jaz sodim nasprotno. Ravno pouk je potreben, da se zatira mazarstvo. Čim manj pouka, tim več mazarstva — čim več pouka, tim manj mazarstva.

Visoki dež. zbor! pojasnil sem namero predloga, navedel tudi razlog predloga, preostaja mi le še vprašanje, se li dá izpeljati predloženi nasvet?

Poprej pa si dovoljujem še edno opombo.

Gospodje! po deželi imamo precej zavarovalnic za govedo. In ravno te zavarovalnice grenko čutijo, kaj pomeni pomanjkanje živinozdravnikov. Te zavarovalnice mnogo trpe gmotno, ker živinorejci ne poznajo bolezni, ki se pojavljajo in ne poznajo zdravlil. Ker bolezni ne poznajo in jo v pravem času ne naznajo, se jim ne more pomagati. Prigodilo se je, da je živinorejcu poginila goved, in še vedel ni, da je žival sploh bolna. Nevednost o bolezni je kriva, da trpi gospodar in trpi škoda zavarovalnica. Rečem neprecenljive vrednosti bi bila upeljava potovalnega živinozdravnika oziroma ustanovitev poučnih tečajev.

In ustanovitev teh bi ne bila nobena težava. Če vlada vzdržuje potovalne učitelje sploh za prospeh kmetijstva, če vpeljuje poučne tečaje za razne obrtnike, tu in tam tudi za sirarstvo, zakaj bi ne poskrbela tudi za tečaje in pouk o zdravljenju domače živine? Deželo bi vsa ta naprava stala jako malo. Ako vlada nastavi živinozdravnika, bi dežela ne imela drugih stroškov, kakor majhne podpore za revnejše živinorejce, ki bi od daleč prihajali v tečaje k pouku.

Dobroto nasvetovanih tečajev bi uživala vsa dežela uno in to stran Soče. Predlagam, naj se ta predlog obravnava skrajšanim potom in še danes.

Poslanec Faidutti se sicer ujema s predlagateljem glede ustanovitve poučnih živinozdravstvenih tečajev, ni pa za to, da bi se predlog že v ti seji obravnaval,

ampak predlaga, da se predlog izroči kmetijskemu odseku v proučevanje in poročanje. Predlagatelj Grča se pridruži Faiduttijevemu predlogu. Oglasi se k besedi poslanec Štrekelj, ki je nasproten predlogu. Štrekelj je začel koj meritorično razpravljati o predlogu in je šele potem nehal, ko ga je dež. glavar ponovno opozoril, da danes ni na dnevnem redu meritorična razprava o predlogu, ampak le vprašanje, da li se ima o predlogu nujnim potom razpravljati, ali pa se ga izroči kakemu odseku, na kar je bil tudi Štrekelj za to, da se predlog odstopi kmetijskemu odseku, kar se je tudi zgodilo.

Potem je prečital poslanec Grča svojo in svojih tovarišev interpelacijo v zadevi srednjih šol, katero priobčujemo doslovno na drugem mestu, in sicer čital je le konečna vprašanja.

Poslanec Berbuč poroča v imenu deželnega odbora o prošnji županstva v Biljani v zadevi gradnje ceste med Dobrovim in Vipolžmi ter predlaga, da se prošnja vrne županstvu, ki naj načrt spopolni ter ga tako preuredi, da bodo stroški v njem znižani. Poslanec Jakončič se temu predlogu upira in pravi, da se vsa zadeva že preveč na dolgo vleče. On stavi toraj predlog, da se sedanji načrti, ki so bili popravljeni po navodilih deželnega tehničnega urada, predložijo visoki vladi s priporočilom, da ista dovoli izdaten prispevek za tako potrebno cesto, ki ne bode le na korist Brdom, ampak tudi Furlaniji. Objednem naj se deželni zbor izreče o potrebnosti te ceste. Poročevalec Berbuč ne ugovarja sicer Jakončičevemu predlogu, ni pa prepričan, da se z vsprejetjem istega poprej doseže zaželjeni cilj nego z vsprejetjem predloga, katerega je stavlil on v imenu deželnega odbora. Po njegovem mnenju bi se dali stroški za gradnjo omenjene ceste za mnogo zmanjšati, ako bi se dotični načrti tako preuredili, da bi bila nova cesta le kake 4 metre široka, ne pa 6 do 7 metrov, kakor je določeno v dosedanjem načrtu. Spominja se tu baške ceste, ki je le kake 4 metre široka in na kateri se sedaj, ko se zida železnica, razvija velikanski promet in sicer brez posebnih težav. Istotako bi prometu med Dobrovim in Vipolžmi prav nič ne škodovalo, ako bi bila cesta le 4 metre ši-

re od nas in pot k njemu je šla z gore na goro. Ti čudoviti ljudje, ranjeni, gladni — so se vlekli tje ali peš, ali so jih nesli na nosilih. Britko in trpko čustvo se me je polastilo. Čutil sem, da bodo morda ti moderni Špartanci smatrali moje sočutje k nesrečniku kot nedostojno in graje vredno sočutje k sovražniku, ki ničemur ne prizaneso. Kako sprejmejo naposled tam pri Peku, to pojavljenje ranjene „kače“?

Ali sočutje je vendar premglo to čustvo. Ponovil sem odločno, da je potreba prenesti „turškega zdravnika“. Pejovič ukaže nekako nevoljno, naj mu pomorejo, stopi k ranjenemu ter se pripogne. Ali, ko ga je opazoval nekaj časa, vstane, mahne z roko ter dé:

„Ni treba. Umrje.“

Pristopim k njemu, da bi se prepričal. Pejovič je govoril resnico. Ranjenec je ugasnil mirno, ko smo se pogovarjali, kako bi ga prenesli.

„A kavo pa popijemo mi?“ obrne se vprašajoče neki vojniki k Pejoviču.

To je bilo edino slovo nesrečniku. (Dalje pride.)

LISTEK.

Med gorskimi orli.

Povest iz časa hercegovskega ustanka.

Ruski: Peter Petrov.

(Dalje.)

To je le logična posledica strašnega jarma, ki jih davi v teku petih stoletij. Zato Turka ne smatrajo za človeka; on jim je le neka peklenska izpara. To se jim je vsesalo v kri. Narodni pregovor pravi: „Če ne odsečeš Turčinu glave, to je kot bi ne odsekal glave modrasu; vzraste spet in te piči.“

Vse to mi je bilo znano; in zato po dveh treh brezuspešnih vprašanjih nisem več golsnil o ujetnikih in ranjencih; saj jih sploh ni moglo biti. Zato pa sem bil zdaj presenečen pri teh besedah Pejovičevih.

Peko je molčal nekaj časa. Nato zamrmra: „Kave hoče? ... Nu, daj mu kave in reci mu, da mu jo jaz pošiljam.“

„Kdo pa je ta ranjenec,“ vprašam Pejoviča.

„Turški zdravnik,“ reče mi.

„Ali je Turek?“

„Ne-e!“ odvrne zateglo, kot bi hotel reči: Naj bi bil Turek, tedaj bi ranjenca ne bilo tu.

„Kdo pa je?“

„Poljak,“ kaže.

„Ali je težko ranjen?“

„Ne ... ovo in ovo,“ tu pokaže desno bedro in desno pleče.

Pač nesrečen je! Gotovo se valja kot pes v blatni koči, si mislim.

„Ali bi ga mogel videti?“ vprašam Peka.

„No, če ti ljubo, le idi!“

Do kože, kjer je ležal ubogi ranjenec, ni bilo daleč, dvesto korakov. Na polti mi je povedal Pejovič, da je bil ujet poleg tega — še drug mož in ta da niti ranjen ni.

„Ali tudi on ni Turek?“ vprašam.

„Ne-e!“ odvrne Črnogorec skoro grajalno, kakor bi mu bil stavljal Bog ve kako neumestno vprašanje.

„Ali je isto tako Poljak?“

„Ne ... Nista se razumela drug drugega.“

„Kje pa je?“

„Pri popu Bogdanu, tu blizu.“

Vstopiva v koč, kjer je ležal ranjenec.

Odkril se mi je britki prizor. Bila je majhna ugašajoča grmada, pri kateri so sedeli štiri vstaši in je ležal na hrbtu zleknen mož, zavit v ratrgan turški plašč. Koča je bila polna dima. Mesto poda je bila neka črna brozga. Čutil sem vlažen mraz.

Stopim k nesrečniku. Pejovič pa dene na vogel prineseno majhno kavno ročko. Ranjenec je ležal negibljivo s široko odprtimi očmi. Pripognem se, pogovorim tiho po ruski in francoski — ali ni se ganil. Potipam žilo — jedva je še bila.

In v takem položaju — brez zdravnika, brez zdravlil, brez najmanjše človeške ugodnosti!

„Tukaj pač ne more ostati; povsem slab je. Trebalo bi ga prenesti v našo koč. Tu je grozno,“ rečem Pejoviču.

„No! Vendar je boljše oskrbljen nego naši ranjenci,“ odgovori mi ta nekako grajalno. „Te vsprejmejo zdaj v Gosliču, če so sploh že došli tje.“

V Gosliču! ... Goslič je bil štiri

Z denarjem v grob. — V Borbu na Oggerskem je umrla nedavno leta neke kmetice, po imenu Meiner. Pred smrtjo je izrazila željo, da jo pokopljejo v nekem starem kožuhu. To željo so ji izpolnili. Ker niso našli po starici nikake zapuščine, krivili so nečakinjo, da se je ista na nedopusten način polastila telnega imetja. Toda ona je to odločno zanikala. — Končno so se ljudje spomnili na stari kožuh, v katerem je hotela biti starka pokopana. Odprli so krsto ter našli v kožuhu zašitih 30.000 kron.

Izseljevanje z Oggerske. — V enem dnevu je prišlo na Reko 3000 oseb z Oggerske, da se tam prepeljejo v Ameriko.

Vročina zdaj in nekdanj. — Da je bila letos strašna in neznosna vročina, to vemo in smo skušali. Na Danaju so od vročine konji cepali po ulicah. Po Nemškem sušile so se velike reke, enako na Francoskem in drugod. Ustavljen je bil promet, ker ladje niso mogle plavati vsled pomanjkanja vode. Brez števila studencev je popolnoma vsahnilo. Od vročine goreli so tu in tam celo gozdovi. Grozno!

Toda l. 627 so vsahnili vsi studenci in ljudje so trumoma umirali vsled neizmerne vročine. L. 879 je od strašne oparice zadeval ljudi mrtvoud na polju in na poti. L. 923 je bilo žito sežgano kakor v peči. L. 1000 so se na Francoskem poizgubile vse reke in radi smradu rib nastala je strašna kuga po deželi.

L. 1152 so jajca kuhali v pesku. L. 1277 so od vročine padali ljudje in živina. L. 1303 si lahko suhih nog šel čez Donavo. L. 1394 je bila uničena vsa rast. L. 1615 so se v Švici in na Francoskem posušili vsi potoki in ribniki. L. 1715 je drevje vsled vročine na sploh dvakrat cvelo.

Nenavadna vročina je bilo l. 1724; ljudje niso imeli kaj jesti in živina je grozovito tulila, ker je bila žejna. Grozne vročine so bile tudi l. 1746, 1765; od l. 1811 do 1830, torej celih 19 let. L. 1835, 1850, 1855 in 1861 je bila taka vročina, da se je ljudje še zdaj spominjajo; ljudem pribajala je omotica pri delu. Kakor letos je trpela tudi takrat v našem cesarstvu najbolj Dalmacija in Istra. Grozde je odpadalo in oljki niso bili nič. Grozovito pomanjkanje se piše. Bog pomagaj!

Koliko denarja pošiljajo naši izseljenci domov. — Finančno ministerstvo je priobčilo izkaz, koliko denarja pošiljajo naši izseljenci domov. Po posredovanju bančnih zavodov so iz Amerike poslali naši izseljenci v Avstrijo: 1892 l. 8.931.000 K; 1893 l. 14.284.000 K; 1894 l. 8.820.000 K; 1895 l. 9.617.000 K; 1896 leta 14.308.800 K; 1897 leta 11.210.000 K; 1898 leta 12.990.000 K; 1899 l. 16.514.000 K; 1900 l. 26.883.000 K; 1901 leta 39.318.000 K in 1902 leta 43.150.000 K. Naravnost po pošti so pa naši izseljenci poslali domov in sicer:

	v Avstrijo	na Ogrsko
1893 l.	3.500.000 K	6.960.000 K
1894 "	2.200.000 "	4.340.000 "
1885 "	2.800.000 "	5.800.000 "
1896 "	4.400.000 "	9.000.000 "
1897 "	3.600.000 "	7.160.000 "
1898 "	4.400.000 "	8.860.000 "
1899 "	6.070.000 "	12.200.000 "
1900 "	9.740.000 "	19.700.000 "
1901 "	12.300.000 "	24.500.000 "
1902 "	17.100.000 "	30.800.000 "
1903 "	21.000.000 "	31.000.000 K.

A te številke niso popolne, ker so izseljenci, ki so se povrnil domov, tudi prinesli precej denarja seboj. Veselo znamenje je pač, da izseljenci pošljejo tako lepe svote v domovino, a tudi ta lepa tolažba ne odtehta škode, ki jo povzroči izseljevanje na narodno gospodarskem polju naše države.

Rojaki!
kupujte narodni kolek!

Izvrstni okus kave dosežete s prinosarjin

Vydrave žitne kave

POSKUSITE! Vzorec dragovoljno.
Pošta 5 kg pošiljka 4 K 60 h franco.

„DOMAČI PRIJATELJ“
vsem odposlanih zastonj pošilja mesecni.

Vydrava lederna žitna kava Praga-VII.

Sprejme se čevljarški pomočnik in tudi dva čevljarška učenca.

Pomočnik mora biti zmožen za finjša dela, učenca pa morata biti od poštenih starišev in ubogljiva.

Jožef Kerševan,
v Idriji št. 92.

Prostorno sobo brez pohištva

v II. ali III. nadstropju, z okni na severno stran, v sredi mesta, s sepratnim vhodom, želi nekdo v najem vzeti. Ponudniki naj se oglasijo v upravnistvu „Gorice“.

Jakob Miklus

mizar in lesni trgovec

v Podgori, na voglu novega železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški) ter podružnica za Soškim mostom pri Pevmi

Trguje tudi z opako, ima veliko zalogo vsakovrstni ga trdega in mehkega lesa domaćega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod stiskalnice itd.

Ivan Bednařik priporoča svojo knjigoveznico

v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

Anton Kuštrin v Gosposki ulici št. 25, v Gorici,

priporoča čistiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo črno jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portoriko i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko, Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Milsveče prve in druge vrste, namreč od 1/2 kila in ob enega funta. Testenine iz tvornice Znidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda, Moka iz Majdičevega mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Anton Fon,
klobučar in gostilničar,
Semeniška ulica št. 6,
ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov
ter toči v svoji krčmi
pristna domača vina
in postreže tudi z jako ukusnimi jedili.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“.

Posestvo na prodaj!

Ker mi je sami pretežavno oskrbovati svoje obširno posestvo in gostilno, sklenila sem vse skupaj prodati in sicer

Hotel „Pri pošti“ v Bovcu

z vsemi dotičnimi poslopji in zemljišči. Glavno poslopje na trgu obsega v pritličju obširno vežo, poštni urad, kuhinjo, dve prostorni sobani in zračno verando z vso potrebno opremo za gostilno; v I. nadstropju lepo dvorano in 17 spalnic, vse dostojno in komfortabel opravljeno ter posebno priljubeno v stanovanja letoviščarjem in turistom.

Za hišo so konjski in goveji hlevi in prostori za hrambo vozov, gospodarskega orodja, nova ledenica itd. Za temi poslopji je obširna obzidana ograda, obsegajoča zelenjadni vrt in sadovnjak. Pred verando obširno dvorišče, posebno pripravno za poletne veselice, ob strani pokrito kegljišče. Pred hišo ob glavni cesti dično urejen park.

Posestvo obsega 2 hektarja 29 arov oranja, 2 hektarja 92 arov travnikov, 75 arov vrta in 14 arov 69 m² stavbišča ter je na prodaj z vsemi živimi in mrtvimi pritliklinami po spodobni ceni in jako ugodnih plačilnih pogojih.

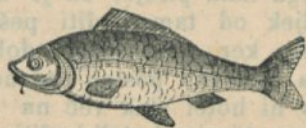
Gostilna, katero obiskuje od nekdanj najodličnejša gospoda, je glede svojih prostorov in vse svoje opravke v popolnem redu.

Za natančnejša pojasnila se je obrniti neposredno do podpisane lastnice ali pa do g. Ernesta Klavžarja v Gorici, ulica Moreli št. 8.

V Bovcu, oktobra 1904.

Miroslava Sorč.

„Narodna tiskarna“ priporoča vizitnice.

Olje polenovke (štokfiževo olje)

je sedaj splošno priporočano kot jedino sredstvo, ki ojačuje slabotno stanje organizmov, toliko pri mladih kot pri starih ljudeh. Vporabi se pa mora vsekakor to olje pri škrofuloznih boleznih. Svoj vpliv pa mora izkazati edino olje, katerega kakovevst. zajamčeno čista.

Drugovrstna olja, ki se prodajajo kot „štokfiževo olje“, ne samo da ž njimi ni mogoče dobiti potrebnih rezultatov, ampak škodujejo naravnost želodcu, ker slabijo prebavilne organe istega.

Pravo štokfiževo olje, zajamčeno čisto olje zadnjega lova se prodaja v mirodilnici

ANZON-a MAZZOLI-ja

Gorica, Gosposka ulica, in podružnica tek. Josip Verdija
Male množine se razpošiljajo po pošti.

„Hotel Balkan“ - Trst

Piazza della Caserma (Narodni Dom) - - - - -

tri minute od južnega kolodvora poleg pošte

s 60 moderno opremljenimi sobami - - - - -

restavracija - dunajska kuhinja - kavarna

Za goste hotela posebna restavracija v I. nadstr. - - -

Električna - - - - - Shajališče - - -

- razsvetljava - - - - - ptujcev

kopališče - - - - - dvigalo - - - - -

Anton Ivanov Pečenko, Gorica

Velika zaloga

pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 l naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorec.

Zaloga piva

„Delniške družbe združenih pivovaren Zalec-Laški Trg in plzenskega piva „prazdroj“ iz sloveče češke „Mešanske pivovarne“.

Zaloga ledu, katerega se odaja le na debelo od 100 kg. naprej.

Cene zmerne. Postrežba poštena in točna.